
МЪЛНИЯ.

Тамъ облаци надвисватъ — тежки, мжтни. . . .
Нощта задъхана, разсипва душенъ прахъ,
Земя! — тебъ мълния гърди ти болни
Ще обгори съ зловѣщъ, безуменъ смѣхъ. . . .

Ранена ти — зловѣщо ще изплачешъ. . . .
Надъ старий свѣтъ — тревоженъ, вдъхновенъ
Ще пролети грѣмъ — пѣсень мощна, дива,
Катъ вихрь воленъ въ волни висини роденъ, . . .